

ורד ריבקין

שני שירים

אם נולד אוהב אדם

בִּינְתִים הַמְסַפְּרִים גִּזְרִים אֶת הַשְּׁמוּעָה
 בְּדַבַּר חַיִּי הַשּׁוֹקְעִים.
 הִיא נִקְלִית כְּהַעֲרָה שְׂכוּחָה
 וְהִיא מְכַבֶּדָה עַל שׁוֹמְעָה הִיחִידִי,
 הָאָדִישׁ.

אַרוּחוֹת גְּדוֹלוֹת מְדֵי הַכְּנָתִי;
 אוֹרְחֵי לְאֶכְלֵן לֹא יָכֹלוּ
 בְּלִי סִבִּין.

מִן הַהָרִים וְהַגְּבְּעוֹת נִתֵּן לְלִמּוּד
 שְׁאֲנַחְנוּ מִבִּיטִים מִן הַמִּישׁוֹר.
 כְּשֶׁמַּגִּיעַ אָדָם לְהַרְרִיו
 מִי יִרְאֶה אוֹתוֹ וַיִּשְׁפִּיכְנוּ לִישׁוֹן?

בשבח התווה

הִפָּה מוֹסִיף לְדַבֵּר
 וְהַצְּעָדִים מְתַלְשָׁרִים כְּעֵנֶשׂ מְתוּחַ
 כָּל עֲמָלֵי לְרוּחַ
 וְכָל רְכוּשֵׁי בְּצִלְלֵהָ
 אֶל הַתְּהוֹ הַנֶּחֱ.

אֲנִי הַעֲפָה מִיְמִינוֹ שֶׁל הָאִשֶּׁר לְשִׁמְאֵלוֹ

אָני המוטטחת אָל דְּפִנּוֹתָיו.
הוא מְכַנֵּס אותי אֵליוּ כְּאֵס;
שִׁינֵי עוד לא חֲשׂוּפֹת.

אָני יושֶׁבֶת בְּכַגְדֵי וּפִי בְּתוֹךְ דְּבוּרוֹ.
הוא נִבְעֵת וּמְזַדְּרֵז לְכְרוּחַ
מְכַל מַעֲשֵׂה שְׂקֵצָה־קֵצָהוּ
מְפָרֵשׁ.